

Pedres cremades

Ds, 24/09/2016 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

1955. Anaves contenta, donant una mà a la mare i l'altra al pare. Eres tan feliç al mig de tots dos. Anàveu pujant una muntanya, i a dalt us vàreu parar amb gran sorpresa pel que vau veure: un pilot immens de pedres. Semblaven cremades. N'hi havia moltes de negres i mig trencades. No eren rocs normals, eren més aviat pedres antigues desfetes. El pare et va dir: "Aquí abans de la guerra hi havia una església que va ser bombardejada i aquestes pedres són el que en resta. Era una església preciosa, molt antiga".

2011. Avui ja ets quasi àvia. I, mirant les fotos del teu fill, ell et mostra un edifici a dalt d'aquella muntanya. Preciós, lluminós i bell. Hi ha quelcom dintre teu que es commou. Sí, aquesta església es va construir en aquell lloc de les pedres cremades. Però hi ha un fet molt important: la van construir amb les mateixes pedres. I no van fer una església antiga, sinó una de molt nova, amb un estil modern, actual. Plena de llum, oberta a la natura i al cel.

Ara i aquí. *Que amb les pedres cremades del nostre passat, tantes coses negatives, tant de dolor amagat, desenganys, constatacions de no progressar... i en un clima de certa derrota personal i general... siguem capaços de construir una nova Església, una nova societat i una nova persona. En el fons, però, les mateixes; no unes altres d'artificials. Aquelles del nostre record, de la nostra memòria, enfosquides pel pas de la vida... trossejades potser, però nostres. Encara hi som a temps. És urgent. Amb l'ajuda del Crist anirem refent el passat i construint un ara i aquí lluminós, obert, alegre i carregat d'esperances.*